

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3287/2023. (VI. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.204/2022/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Győrffy István ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.574/2016/55. számú ítéletével, a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.7621/2020/26. számú ítéletével, a Fővárosi Törvényszék 29.Bpi.12.295/2021/4. számú végzésével, valamint a Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.204/2022/4. számú végzésével szemben.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2020. január 29-én meghozott 6.B.574/2016/55. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, valamint 3 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Az elsőfokú bíróság az indítványozót halmazati büntetésül hat év börtön fokozatú szabadságvesztésre, hat év közügyektől eltiltásra és hat év időtartamra pénzkezelésével járó foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélte.
- [4] Az elsőfokú bíróság szerint a hitelintézetnél dolgozó indítványozó – prémium bankári munkakörét felhasználva – két idős házaspár tudta és beleegyezése nélkül jogellenesen hajtott végre értékpapír visszaváltást. Az indítványozó az ügyfelek befektetési számláján megjelent pénzüsszegeket eltulajdonította, mivel azokat több részletben átutalta gyermeki barátjának számlájára, aki a jóváírásokat napokon belül készpénzben felvette és azt átadta az indítványozónak. Az ítélet szerint az indítványozó tevékenysége során hamis eseti megbízásokat, valamint átutalási megbízást használt fel. Az indítványozó az egyik ügyfél vonatkozásában továbbá értékesítette annak értékpapírjait, az érintett összeget Euróra váltotta, majd azt spekulációs céllal görög államkötvénybe fektette az ügyfél nevében. A tranzakcióhoz használt megbízások hamis ügyfél aláírást tartalmaztak, az ügyfél a tranzakcióról nem tudott. Az elsőfokú bíróság a vádlott azon nyilatkozatát, miszerint fenyegetés hatása alatt állt a cselekmények elkövetésekor nem fogadta el, mert az indítványozó saját vallomása szerint sem bírt a fenyegetéssel vádolt személy tudomással arról, hogy a neki adott pénzeket az indítványozó a hitelintézettől tulajdonította el, az az indítványozó saját döntése volt.
- [5] A védelmi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 28-án meghozott 20.Bf.7621/2020/26. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta az indítványozó cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetvének és 7 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette, a kiszabott szabadságvesztés tartamát pedig öt évre enyhítette.
- [6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbíráta, ennek során megállapította, hogy a kerületi bíróság a büntetőeljárás szabályait betartva járt el, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem követett el. A másodfokú bíróság szerint az indítványozónak – tárgyalás tartását követően pontosított – tényállásban írt cselekményeinek helyes jogi minősítése sikkasztás. A másodfokú ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság részletesen elemezte az indítványozó azon védekezését, miszerint a terhére rótt cselekményeket fenyegetés hatása alatt követte el és okszerűen vezette le álláspontját.
- [7] A Fővárosi Törvényszék 29.Bpi.12.295/2021/4. számú 2022. január 24-én meghozott végzésével elutasította az első- és a másodfokú bíróság határozatai ellen bejelentett perújítási indítványt. Az indítványozó a perújítási indítványban megismételte azt az alapügy során már megtett nyilatkozatát, miszerint a terhére rótt cselekményeket fenyegetés hatására követte el, egyes tanúk pedig valótlán vallomást tettek. Állítása igazolására poligráfos

hazugságvizsgálatról készült jegyzőkönyvet csatolt, továbbá utalt olyan hangfelvételre, amelyen a fenyegetés hallható. A végzés szerint az indítványozó a perújítási indítványában és a csatolt iratokban tett nyilatkozatát az alapügyben is előadta, mind a fenyegetésre, mind a tanúk vallomásának elfogadhatatlanságára is hivatkozott. A végzés szerint az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság az indítványozó vallomását minden részletre kiterjedően értékelte, mérlegelte, összevetette az okirati bizonyítékokkal, illetve a tanúk, így az indítványozó által fenyegetéssel vádolt személy, a további tanúk és a perújítási indítványban szereplő tanúk vallomásával, s azt ennek alapján vetette el, mely döntésének indokát adta. Az alapügyben másodfokon eljáró bíróság úgy ítélte, hogy az elsőfokú bíróság részletesen elemezte az indítványozó védekezésének ezen irányát, értékelte továbbá valamennyi tanú vallomását. A végzés szerint a poligráfos hazugságvizsgálatról készült jegyzőkönyv legfeljebb vallomásként vagy okiratként értékelhető, az alapügyben eljáró bíróságok pedig az indítványozó – a hazugságvizsgálat alapját képező – vallomásait teljeskörűen értékelték, elemezték, így az perújítási okot nem alapoz meg. A végzés a hivatkozott hangfelvétellel összefüggésben rögzíti, hogy arra az indítványozó már az alapeljárásban is hivatkozott, azonban azt nem csatolta, a beszerzésre irányuló bizonyítási indítványát pedig már az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság elutasította.

- [8] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 2022. március 29-én meghozott 4.Bpkf.10.204/2022/4. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 2022. január 24-én meghozott 29 Bpi.12.295/2021/4. számú – a perújítási indítványt elutasító – végzését helyben hagyta. A Fővárosi Ítéltábla szerint a Fővárosi Törvényszék okszerűen fejtette ki, hogy az indítványozó perújítási indítványában nem hivatkozott olyan új tényre vagy új bizonyítékra, amely valószínűsítene, hogy a perújítási eljárásban őt fel kellene menteni, illetve vele szemben lényegesen enyhébb büntetést kellene kiszabni. A Fővárosi Ítéltábla szerint ugyanaz a bizonyíték más forrásból, más bizonyítási eszköz révén nem új bizonyíték, az indítványozó vallomását az alapügyben eljáró bíróságok már vizsgálták és értékelték. A Fővárosi Ítéltábla szerint az indítványozó perújítási indítványa lényegében az alapügyben eljáró bíróságok által beszerzett és figyelembe vett bizonyítékok átértékelését kérte, azaz a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét és annak eredményét támadta, anélkül, hogy a büntetőjogi felelősség szempontjából releváns tényre vonatkozó új bizonyítékra hivatkozott volna.
- [9] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény a B) cikk (1) bekezdésének, R) cikk (2) bekezdésének, az I. cikk (3) bekezdésének, a IV. cikk (1)–(2) bekezdéseinek, a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseinek, a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseinek, valamint a 28. cikkének sérelmére hivatkozva kérte az alapügyben és a perújítási indítvány kapcsán eljáró bíróságok döntéseinek megsemmisítését, indokai a következők.
- [10] Az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való jogát sérti, hogy a másodfokú bíróság „tettazonosságra” hivatkozással más minősítés alá eső bűncselekmény elkövetésében mondta ki bűnösnek a vádlottat (külön végzés nélkül), mint amiről mind a vádirat, mind pedig az elsőfokú bíróság rendelkezett. Indokai szerint a másodfokú bíróság a minősítés megváltoztatásával mindösszesen az elsőfokú eljárással szemben felhozott eljárási kérdések egy részét igyekezett „rendezni”, azért, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét ne kelljen hatályon kívül helyezni és az eljárást megismételni. A minősítéssel összefüggésben az indítványozó arra is hivatkozott, hogy az alapügy elsőfokú eljárásában a hitelintézet nem vehetett volna részt sértettként, sértetti jogokat nem gyakorolhatott volna.
- [11] Az indítványozó szerint ugyancsak a tisztességes eljárás sérelmét jelenti, ha a bírósági eljárás során csak és kizárólag addig kerül folytatásra a bizonyítási eljárás, ameddig az a vádiratban foglaltak alátámasztására alkalmas, de a vádlott/védő által előterjesztett bizonyítási indítványok teljesítésére nem kerül sor. Indokai szerint az elsőfokú eljárás során a bizonyítás mindvégig „fordítva” az eljárási törvény rendelkezéseivel ellentétesen folyt akként, hogy a bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatásának keretében csak és kizárólag a kérelmező nyilatkozatainak a cáfolatára vett fel bizonyítást. Ezáltal álláspontja szerint a bíróság a vádlottat kötelezte arra, hogy az ártatlanságát bizonyítsa.
- [12] Az indítványozó szerint a perújítási eljárásnak éppen az a célja, hogy az alapeljárás során fel nem merült, figyelembe nem vett bizonyíték váljon az eljárás részévé, a kérelmezővel szemben „lefolytatott” perújítási eljárás ténylegesen azt eredményezte, hogy az alapügyben még nem, a perújítási eljárásban pedig már nem tudott bizonyítékot szolgáltatni. Mindezekon túlmenően a perújítási eljárás során történő – az indítványozó szerint pusztán – formális eljárás egyúttal ellentétes a hathatós jogorvoslathoz való joggal, hiszen ténylegesen elzárja a jogorvoslat igénybevételének lehetőségétől, mindez álláspontja szerint nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sem. Indokai szerint a perújítási eljárás során érdemben kellett volna értékelni

a perújítási okként megjelöltek és azokat összességében vizsgálva állást foglalni a perújítás kérdésében, ugyanakkor álláspontja szerint jelen esetben ezen értékelő tevékenységre nem került sor, vagyis el nem bíralt bizonyítékról van szó. Az indítványozó ezzel összefüggésben arra is hivatkozott, hogy büntetőjogi felelősségének megállapítása során szavahihetőségének léte vagy nem léte volt a büntetőjogi főkérdés, ezért azon szakértői vélemény, amely a kérelmezőnek az ügygel kapcsolatos szavahihetőségére vonatkozik, alapvető, a kérelmező büntetőjogi felelősségét érintő. Ennek figyelmen kívül hagyása pedig a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét okozta.

- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [14] 2.1. Az indítványozó a perújítási indítvány elutasítását helybenhagyó Fővárosi Ítélet tábla végzését 2022. április 5-én vette át. Az indítványozó – kizárólag a perújítási indítványának elbírálását követően – nyújtott be 2022. június 3-án alkotmányjogi panaszt, amelyben az alapügyben hozott döntéseket is támadta. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a perújítási indítvány kapcsán hozott döntésekkel szemben – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint – határidőben érkezett.
- [15] Az Alkotmánybíróság főtárgya tájékoztatta az indítványozót, hogy a perújítási indítványt elutasító döntés – ha az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette – önállóan is támadható alkotmányjogi panasszal, de ebben az esetben az Alkotmánybíróság csak a perújítási indítvány elutasítását vizsgálja, a jogerős döntés nem. A tájékoztatás arra is kiterjedt, hogy az alkotmányjogi panasz az alapügy vonatkozásában elkésett, alkotmánybírói eljárás megindításának a jogerős ítélet ellen nincs helye, az Abtv. 30. § (4) bekezdése szerinti határidő leteltére figyelemmel igazolási kérelem előterjesztésére nincs lehetőség.
- [16] Az indítványozó mind az indítványban, mind annak kiegészítésében ismételtén kifejtette, hogy álláspontja szerint az alapügy határozatai kapcsán alkotmányjogi panasza nem tekinthető elkésettnek, mert a jogerős döntés számára postai úton, levélszekrénybe való bedobással lett kézbesítve, így annak kézbesítési ideje nem ismert (Indítvány [40]). Álláspontja szerint az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti 60 napos határidő nem kezdődik el olyan esetben, ha a hivatalos küldeményekre vonatkozó szabályok megsértésével, levélszekrény útján került sor a hivatalos küldemény kézbesítésére. Ebben a körben az indítványozó arra is utalt, hogy az alaptörvény-ellenes alapügyben való bírósági eljárást perújítási eljárás keretében kívánta volna orvosolni, azonban a perújítási eljárásban sem kapott hathatós jogvédelmet (Indítvány [37]).
- [17] Az Abtv. alapján a döntés közlésének elmaradása esetén az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő a tudomásszerzéstől, vagy az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől számított hatvan nap. Az Alkotmánybíróság olyan alkotmányjogi panasz tárgyában is dönthet, amelyet az indítványozó rajta kívül álló elháríthatatlan okból történő akadályoztatása folytán a határidő eltelte után nyújtott be, és az akadály megszűnésétől számított tizenöt napon belül – az elbírálásra alkalmas indítvány előterjesztésével egyidejűleg – igazolási kérelmet nyújt be. A döntés közlésétől számított száznyolcvan nap elteltével nincs helye alkotmánybírói eljárás megindításának [Abtv. 30. § (2)–(4) bekezdése].
- [18] Kétségtelen, hogy az alapügyben 2021. szeptember 28-án hozott jogerős ítélet kézbesítésének pontos napja az indítványozó vonatkozásában nem ismert. Kétségtelen ugyanakkor, hogy a jogerős döntés kézbesítése – az indítványból kitűnően – az indítványozó vonatkozásában nem maradt el, továbbá az indítványozó a jogerős döntés alapján nem alkotmányjogi panasz benyújtása, hanem rendkívüli jogorvoslat igénybevétele mellett döntött 2021. október 25-ei perújítási indítványa alapján (figyelemmel a 2021. október 22-én készült poligráfos hazugságvizsgálatra).
- [19] Ehhez képest, továbbá a perújítási indítvány időpontja alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alapügyben hozott döntések vonatkozásában az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (4) bekezdés szerinti száznyolcvan napon túl került benyújtásra 2022. június 3-án, igazolási kérelem előterjesztésére nem volt lehetőség {vö. 3218/2018. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [17]}. Következésképpen az alkotmányjogi panasz az alapügyben hozott döntésekkel szemben elkésett.

- [20] 2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó érintettsége fennáll a perújítási indítvány kapcsán hozott végzésekkel összefüggésben, számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, a jogi képviselő meghatalmazását az indítványozó csatolta [Abtv. 27. § (1) bekezdés].
- [21] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszhoz határozott kérelmet kell tartalmaznia. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése rögzíti. Az indítvány az ebben foglalt feltételeknek a következők szerint részben megfelelt.
- [22] Az indítvány megjelölte azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Tartalmazza az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket, továbbá kifejezett kérelmet ad elő ezek megsemmisítésére.
- [23] Az Abtv. 52. §-a szerinti határozott kérelem követelményének részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]} Az indítvány e követelményt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései vonatkozásában teljesíti.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította ugyanakkor, hogy az indítvány az Alaptörvény a B) cikk (1) bekezdésének, az R) cikk (2) bekezdésének, az I. cikk (3) bekezdésének, a IV. cikk (1)–(2) bekezdéseinek, a XV. cikk (1)–(2) bekezdéseinek, a XXVIII. cikk (3) bekezdésének, valamint a 28. cikkének sérelmére vonatkozóan alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást nem tartalmazott.
- [25] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [26] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [27] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a perújítás megengedhetősége kérdésében döntésre jogosult bíróságok elutasították a perújítási indítványát, álláspontja szerint a bíróságok formális – az indítványozót a bizonyítás lehetőségétől elzáró – eljárásuk során nem értékelték a perújítási okként megjelölteket.
- [28] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a szerinti befogadhatósági feltétellel összefüggésben elsőként jelen ügyben is megállapítja, hogy a bírói döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem hagyományos értelemben vett jogorvoslat. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {vö. 3224/2022. (V. 11.) AB végzés, Indokolás [20]; 3507/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével kapcsolatban a következőkre mutat rá.
- [29] Az eljáró bíróságok a következőket ítélték meg: megfelelően vizsgálták a perújítás megengedhetőségét az indítványozó ügyében. Ennek során megállapították, hogy a Be. 637. § (1) bekezdés a) pont esetében a perújítás megengedhetősége kérdésében döntést hozó bíróságok három egymásra épülő feltételt vizsgálnak meg: *i)* a bejelentett bizonyíték újnak tekinthető, az alapügyben nem merült fel, vagy felmerült, de azt az eljáró bíróság nem értékelté, és *ii)* az (ekként) újnak tekintendő bizonyíték alkalmas arra, hogy valamely tény – jogerős határozatban foglaltaktól – eltérő, vagy önmagában új tény megállapítását eredményezze, s végül *iii)* az újnak tekintendő bizonyíték az eltérő, illetve új tény megállapítására alkalmassága folytán perdöntő jellegű, egyben azt is valószínűsíti, hogy lényegesen meg kell változtatni a jogerős határozat bűnösségre, vagy büntetékiszabásra vonatkozó rendelkezését, illetve az eljárást meg kell szüntetni [vö. 3163/2022. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [26], BH2021. 162., elsőfokú végzés, Indokolás 2. oldal, 6. bekezdés]. Bármely feltétel hiánya a perújítás elrendelésének akadálya.
- [30] Jelen ügyben a perújítás megengedhetősége kapcsán eljáró bíróságok vizsgálták és megállapították, hogy a poligráfus hazugságvizsgálatról készült jegyzőkönyv legfeljebb az indítványozó vallomásként vagy azt tartalmazó okiratként vehető figyelembe, továbbá rögzítették, hogy az alapügyben eljáró bíróságok az indítványozó vallomását – a fenyegetésre is kiterjedően – vizsgálták és értékelték.
- [31] A perújítás megengedhetősége feltételeinek vizsgálata az eljáró bíróságok és nem az Alkotmánybíróság feladata. Következésképpen az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírói döntés miként foglalt állást a perújítás törvényi feltételeinek meg-

léte kérdésében. Az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül ugyanis nem értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö. 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.

- [32] Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog alkotmányos védelmi köre a rendes jogorvoslati eljárásokra terjed ki. Vagyis azt a követelményt támasztja, hogy az elsőfokon meghozott bírósági döntésekkel szemben magasabb bírói fórumhoz lehessen fordulni {vö. 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [60]}. Mindezt figyelembe véve az Alkotmánybíróság jelen ügyben is megállapítja, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmét a perújítási eljárás esetleges elmaradása nem alapozza meg {3300/2017. (XI. 20.) AB végzés, Indokolás [53]}. Rámutat az Alkotmánybíróság arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék perújítási indítványt elutasító végzésével szemben – a Be. rendelkezéseinek megfelelően – jelen esetben is rendelkezésre állt jogorvoslati lehetőség az indítványozó számára.
- [33] 3.2. Következésképpen az indítvány nem vetett fel a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség iránti kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségüként értékelhető kérdést. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [34] 4. Ekként az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ére, 30. § (1) és (4) bekezdésére, 52. § (1) bekezdésére és (1b) bekezdésének e) pontjára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), d) és h) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2023. május 30.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1474/2022.

